

Nick Trenton

a

SZERENCSE

tanulható

**VEDD KEZEDBE A SORSOD,
LÁSD MEG A LEHETŐSÉGEKET, HOGY
RÁD TALÁLJON A BOLDOGSÁG ÉS A SIKER**

Tartalomjegyzék

Bevezetés 9

- Az LSD felfedezése 14
- Mi a szerencse szerepe? 19
- Szerencse vagy kemény munka? 24
- Mi ebből a tanulság? 29

1. FEJEZET: A szerencse forgandó 31

- Az irányítás mint emberi szükséglet 34
- A szerencse tudományos szemlélete 38
- A kontrollhely-elmélet 42
- Tartós és múló szerencse 51
- Az attribúció-elmélet 56
- Mi ebből a tanulság? 61

2. FEJEZET: Miben higgyünk? 63

- A vonzás törvénye 66
- Az önbeteljesítő jóslat 76

A hit ereje 81
Mi ebből a tanulság? 87

3. FEJEZET: Mit gondoljunk? 89

Szerencsehozó jellemvonások 92
Extroverzió 93
Nyitottság 95
A neuroticizmus hiánya 97
Miért van ez így? 97
Szerencsés gondolatminták 104
Szerencse és karma 105
Szerencse és kitartás 109
Szerencse és tanulás 111
Mi ebből a tanulság? 115

4. FEJEZET: Mit cselekedjünk? 117

Mi a helyzet a babonákkal? 141
Mi ebből a tanulság? 149

5. FEJEZET: Véletlen egybeesés és szerencsés véletlen 151

A szerencsés véletleneken alapuló
beállítottság 154
Szerencsés véletlen 165
Véletlen egybeesés (koincidencia) 170
Mi ebből a tanulság? 180

6. FEJEZET: Wiseman négy szerencsefaktora 183

- Légy nyitott az új tapasztalatokra! 187
- Hallgass a megérzéseidre! 189
- Pozitív várakozások 192
- Hogyan lesz a balszerencséből
jószerencse? 195
- Legyél a szerencséd kovácsa! 196
- Hogyan fokozzuk a négy szerencsefaktor
hatását? 198
- Meditációval növeld a nyitottságod! 199
- Az önbizalom élesebbé teszi
a megérzéseket 201
- Hogyan tanuljunk a problémákból? 207
- Mi ebből a tanulság? 211

7. FEJEZET: A szerencsetervezés stratégiája 215

- Szerencse vagy tervezés? 217
- Pörögj együtt a többiekkel! 220
- Kalkulált kockázat 222
- Csökkentsd a veszteségeidet! 224
- Miben akarsz szerencsés lenni? 227
- Haladj cikcakkban! 229
- Hit a természetfelettiben 231
- Légy egy kicsit pesszimista! 232
- Tartsd a szád! 234

Nem tanulhatsz mindenből 235

Az univerzum igazságtalan 237

Légy serény! 238

Végzeted partnere 239

Mi ebből a tanulság? 241

Összefoglalás 245

Bevezetés

BÁRCSAK ELMONDHATNÁM, hogy a következő eset egy barátommal történt meg, de sajnos nekem kellett elszenvednem.

Amennyiben nem tudnád, milyen Las Vegas, hát ki kell, hogy ábrándítsalak: nem lehet ott túl sok mindent csinálni. Pontosabban szólva, sok mindent lehet csinálni, de a tevékenységek pár kategóriára szűkülnek. Az éjszakai élet kedvelőit nem éri majd csalódás, én azonban nem tartozom közéjük. Ha hozzám hasonlítasz, legfeljebb méregdrága extrém szabadidős tevékenységekre költhetsz, vagy szerencsejátékon veszítheted el ugyanezt a pénzt.

Harmadszor jártam ott, ilyenformán gyakorlott szerencsejátékosnak tekinthettem magam. A babonák útvesztőjében is meglehetősen jól eligazodtam. S mivel legutóbb 200 dolcsit nyertem

ruletten, az élet császáranak szerepében tetszelegtem.

Nem azzal akarlak traktálni, hogyan vesztetem el minden pénzecskémet. A történet arról szól, miféle hajmeresztő módszerekkel próbálják egyesek elnyerni az univerzum jóakarátát. Ott ültem tehát ismét a rulettasztalnál, zsebemben a szokásos szerencsehozó pennyvel. Szomszédom, balszerencsémre, úgy búzlott, mint egy jól megrakott szennyeskosár, és ezzel keveset mondtam.

Öltönyben feszített, a haja sem volt zsíros vagy kócos. Mi lehetett akkor a gond? Miféle furcsaságra bukkantam a rulettasztalnál? A bűzt beszippantva elfintorodhattam, mert emberem bocsánatkérő mosollyal közölte, az elviselhetetlen szagot a zoknija árasztja. Nadrágszárát felhúzva meg is mutatta a lyukakkal teli, rémes, sárgás zoknit, amelyből már minden gumírozás eltűnt. Valamikor fehér lehetett, a többéves viselés és a mosás hiánya azonban ilyenné tette.

Mielőtt megtettük tétjeinket, a fickó szégyenlősen elmosolyodott, és így szólt:

– Utoljára nyolc éve mostam ki. Izzadtan kell tartanom, mert először is úgy hozott szerencsét.

Felderengett előttem, hogy a magam talizmánjai és szerencsehozó szertartásai sehol sincsenek ahhoz képest, amire más emberek képesek. Hamarosan távoztam.

E könyvem az embereknek azzal a furcsa vágyával foglalkozik, hogy beleszólhassanak sorsuk alakulásába. Hadd érzékeltessem ezt egy hasonlattal! Mikor lennél nyugodtabb: ha az autódban ülve a kormánykerékkel változtathatnál haladásod irányán, vagy ha nem lenne mivel kormányoznod, és egyenesen nekimennél a falnak?

Nevezhetjük sorsnak vagy képességnek, hogy valaki a megfelelő helyen van a megfelelő időben, de mindnyájunknak megvan a kedvenc teóriánk arról, hogyan cselezhetjük ki a mindenséget, és hogyan nyerhetjük meg kisebb-nagyobb játszmáinkat. Mind ódzkodunk a nyomorúságos érzéstől, ami akkor fog el minket, amikor rossz utat választunk, vagy elmulasztunk egy szerencsésnek ígérkező alkalmat.

Bármi is az a szerencse, azt szeretnénk, ha nekünk kedvezne. Nyilvánvaló, hogy segítségével megteremthetjük a nekünk tetsző életet, de a hiánya porrá is zúzhat bennünket. Amennyiben a megfelelő helyen vagyunk a megfelelő időben,

összefuthatunk valakivel, aki óriásit lendíthet karrierünkön. Nem erre várnak talán a szórakoztatóipar szereplői?

Vajon a szerencse csak másfajta megnevezése a sorsnak, amely már fogantatásunk pillanatában eldőlt, vagy esetleg olyasvalami, amit mosatlan zoknikkal és fekete macskák elkerülésével is manipulálhatunk? Tömörebben fogalmazva: tehetünk-e valamit a szerencsésebb végkifejletekért? Egyesek már magát a kérdést is abszurdnak találják, titokban azonban majd kifúrja oldalukat a kíváncsiság.

Szerencsére máris van erre válasz. Tudományosan bizonyított tény, hogy a szerencse emberi tulajdonságokhoz köthető, és mint ilyen, befolyásolható. Semmi köze persze a négylevelű lóheréhez vagy a törött tükrökhöz, annál jobban függ viszont attól, hogyan értelmezzük a szerencse fogalmát. Hál' istennek nem holmi agyonizzadt, bűdös zoknikon múlik.

Vajon hozzásegít majd ez a könyv, hogy szerencsésebb legyél, s ennek jegyében éld le az életedet? Ha úgy érted, hogy kedvező helyzetek sorára számíthatsz-e, bármerre lépsz, akkor igen. Végül is ezt várjuk a szerencsétől, nem igaz?

Az LSD felfedezése

Számos szerencsés felfedezést tartunk nyilván a tudomány területén. Ha Newtonnak nem esik a fejére egy alma, nem kezd el a gravitáción gondolkodni, és a Viagra is szívgyógyszer volt eredetileg.

Én itt most az LSD (lizergsav-dietilamid) kifejlesztését és majdani felfedezését hozom fel példának. Ennek a pszichedelikus szernek a neve kétszen cseng legtöbbünk fülében, jelen esetben mégis beszédesen demonstrálja, hová vezethet a fokozott nyitottság és kíváncsiság.

Az LSD-t először Albert Hoffman szintetizálta 1938-ban, hallucinogén hatására pedig 1943-ban derült fény, de addig tekervényes utat járt be; az anyarozs nevű élősködő gombafajta elleni küzdelembe vetették be. Ez a mérgező gomba ezrek halálát okozta, akik anyarozssal szennyezett ételből fogyasztottak. Az anyarozs már 857-ben is pusztított, akkortájt Szent Antal tüzének nevezték. Nyilvánvaló, hogy amikor erre a tudomány lehetőségét adott, több évtizedes kutatás indult az anyarozs visszaszorítására, semlegesítésére és az általa okozott tünetek kezelésére.

Hoffman eredetileg egy kutatótársa, Arthur Stoll munkáját folytatta, aki két alkotóelemet fedezett fel az anyarozsban: az ergotamint és az ergobazint. Hosszan kísérletezett a lizergsavval és az anyarozssal, s végül létrehozta az LSD-25-nek nevezett anyagot. Mint minden más vegyületet, ezt is megnézték, nem használható-e fel a gyógyításban, de nem találtak jelentősebb hatást, azonkívül, hogy a kísérleti állatok „nyugtalaná váltak a narkózis alatt”. Íme, a kutatók végkövetkeztetése: „Az új vegyület nem keltette fel farmakológusaink és orvosaink érdeklődését, a vizsgálatokat ezért nem folytatjuk.”

Az LSD-25-tel attól fogva öt évig a kutya sem foglalkozott, bár Hoffman beismerte, hogy nem feledkezett meg róla. Továbbra is izgatta a kísérleti állatokon észlelt hatás, és 1943-ban folytatta korábbi vizsgálódásait.

Próbálkozásai azonban nem zajlottak pontosan terv szerint; valójában akaratán kívül ő maga lett az első kísérleti személy. Egyik nap a laborban munkálkodott, ahol közvetlenül ki volt téve a szer hatásának, és váratlanul rosszul lett. Haza is ment aznapra.

A következőket jegyezte fel az esetről naplójában:

„A délután derekán kénytelen voltam félbeszakítani ténykedésemet a laborban, mert erős nyugtalanság vett rajtam erőt, amihez enyhe szédülés társult. Itthon lefeküdtem. Voltaképpen nem kellemetlen ez a részegséghez hasonló állapot, amelyet a képzelet szélsőséges csapongása jellemez. Olyan, mintha álmodnék. Még a szememet is behunyom, mert bánt a fény. Fantasztikus képek vonulnak el csukott szemhéjam mögött; kaleidoszkópszerűen villódzó, élénk színű, furcsa alakzatok.”

Természetesen ki akarta nyomozni, mi okozta a különös reakciót. Kézénfekvő volt, hogy valami rendhagyó dolog történt a laborban. Arra jutott, hogy az ujjai hegyére ragadt LSD-25 juthatott a szervezetébe. Meglepődött, hogy már ilyen kis mennyiség is ennyire erős hatást váltott ki. Elhatározta hát, hogy tovább kísérletezik önmagán, mert kíváncsi volt, miféle tüneteket produkál még.

Később így folytatta beszámolóját arról az első, szerencsés délutánról:

„E ponton megszűntek a munkanaplóm bejegyzései. Az utolsó szavakat csak a legnagyobb erőfeszítéssel sikerült papírra vetnem. Mostanra megértettem, hogy az LSD váltotta ki múlt pénteken a figyelemre méltó tüneteket, mivel megváltozott észleleteim másodszor is ugyanolyan jellegűek voltak, mint akkor, csak ezúttal sokkal határozottabbak. Nehezemre esett érthetően kimondanom a szavakat. Megkértem a laborasszisztensemet, aki tudott az önkísérletről, hogy kísérjen haza. Kerékpárral mentünk, mert a háború miatt korlátozták az autók használatát. Hazafelé menet ijesztően rosszabbodott az állapotom. Minden remegett a látóteremben, és eltorzult, mintha görbe tükörbe néznék. Úgy éreztem, moccanni sem bírok, asszisztensem azonban később azt mondta, hogy valójában fokoztuk a tempót. Végül épségben hazaértünk. Alig sikerült kinyögnöm

segítömnek, hogy hívja ki a háziórvost, és kérjen tejet a szomszédoktól.

Az ájulás környékezett. Időnként úgy megsédültem, hogy képtelen voltam megállni a lábamon. Elhevertem hát egy szófán. Addigra a környezetem is rémisztő lett. Forgott velem a szoba, az ismerős bútorok fenyegető, groteszk alakzatokká torzultak. Szünet nélkül mozogtak, mintha csak megelevenedtek volna; akárha valami belső nyughatatlanság űzte-hajtotta volna őket. A szomszéd hölgy, akire alig ismertem rá, tejet hozott nekem, amiből több mint két litert megittam aznap este. A szomszédasszonyt nem Mrs. R.-nek láttam, hanem álnok boszorkánynak, aki színes álarcot tett fel.”

Hoffman állatoknak is beadta a szert, s azok az övéhez hasonló rendhagyó reakciókat mutattak. Az egerek furcsán mozogtak, és mindent nyalni kezdtek, ami csak eléjük került. A macskák idegesek lettek, és a nyáltermelésük megsokszorozódott. A csimpánzokra, úgy tűnt, nem hatott az LSD, társaik azonban felháborodtak, és un-